

det, men den gjorde det ikke specielt for Nyborgs Skyld, men for at faa den Smule Opvand fra Nyborg, som var tilbage, draget til sig. Disse Forhandlinger, som endogsaa naaede til Ministeriet med Ansøgning om Concessjon paa en Jærnbane fra Orbæk til Svendborg og fra Svendborg til Nyborg, have vel i denne Forbindelse mindre Betydning, efter som de ikke ere komne frem i Lovforslag og næppe nogen Sinde have Udsigt dertil. Jeg kan imidlertid nævne en Mand, som paa dette Omraade kan tale med nogen Autoritet, og det er det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen). Som paa et Møde om disse Jærnbane-sager udtalte, at det var ganske urimeligt, ja umuligt at vente, at dette Ting skulde gaa med til en saadan Kjøbane, som absolut maatte staa den sidste Rest af Nyborgs Liv ihjel. Jeg skal nu holde mig til den foreliggende Sag, nemlig Muligheden af at faa denne Bane fra Nyborg til Ringe gennemført, og der er da et Par Punkter, som jeg vil gøre opmærksom paa. Da den nuværende Station blev flyttet til sin nuværende Plads, blev der udtrykkelig i Motiverne af den højtærede Minister gjort opmærksom paa, at den maatte bygges saaledes, at den kunde optage en eventuel Ringe-Nyborgbane, og deri erkendte man altsaa, at man havde en Forpligtelse til at faa denne Banelinie fra Ringe til Nyborg bygget. Det drejer sig ikke her om store Kapitaler, idet der nemlig kun er Tale om 3½ Mil Jærnbane, saa at Differencen med Hensyn til Tilskuddet, som jeg senere skal komme til, ikke kan blive meget stor, om den end altid er stor nok til, at Byen ikke kan bære den. I hele denne Sag har altsaa, som jeg før tillod mig at sige, Nyborg By lidt en betydelig Tilfredsættelse, og den er ogsaa bestandig gaaet tilbage siden. Pengene vare parate og det saavel fra Amtskommunerne og Sognekommunerne som fra selve Byens Side. Da Faaborg-Ringebanen byggedes, kunde der hvedes et Tilskud af 80,000 Kr. pr. Banemil, men naar det forlanges nu, betænker jeg mig ikke paa at sige, at i dette Øjeblik er det ikke nødvendigt for det høje Landsting at indføre det Vilkaar, som det indførte i Hjør om de 3 pCt. Forpagtningssagift; det er tilstrækkeligt til at umuliggøre Banen, at man fastholder, at der skal hvedes 80,000 Kr. pr. Banemil. Det kan man efter mit Kendskab til Forholdene i Øjeblikket ikke hvede. Det jeg derfor vil tillade mig at henlede det høje Tings Opmærksomhed paa, er, at der er saa mange og store Grunde til specielt at komme Nyborg i Møde i dette Tilfælde, saa vel som til at nedsætte Beløbet saa

meget, at det er muligt at faa det tegnet, og derefter muligt at gennemføre Banen; thi det er det, det i sidste Instans drejer sig om. Der følger som Bilag til Lovforslaget en Skrivelse fra det nydannede Jærnbane-selskab, hvoraf man ser, at Selskabet overhovedet, i det mindste paa den sidst afholdte Generalforsamling om denne Sag, ikke har kunnet gaa ind paa at give 3 pCt. i Forpagtningssagift. Saa erkendelig som Nyborg og Omegn og jeg i dette Tilfælde paa dens Vegne er den højtærede Minister, fordi han bestandig har søgt at holde Liv i Banen, skal jeg dog ikke nægte, at jeg i Vighed med det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (N. Jensen) maa sige, at jeg forstaar ikke riagtig, hvorfor de 3 pCt. i Lovforslaget er fremsatte i Lovforslaget; thi naar man har erklæret ikke at kunne gaa ind derpaa, kan jeg ikke se, at vi kunne vente at faa denne Bane, selv om det kunde lykkes at faa Forslaget gennemført i Rigsdagen med disse Betingelser. Mæglingforslaget er ogsaa paa dette Omraade fuldt betryggende over for Statskassen, idet Selskabet har erklæret, at det er rede til foruden de 2 pCt. at give alt, hvad der maatte komme ind ud over disse 2 pCt. indtil 3 pCt. Staten risikerer ikke det allermindste; den faar alt, hvad der kommer ind indtil 3 pCt., men at forlange, at Selskabet skal give 3 pCt., naar der er Udsigt til, at Banen kun kan indbringe 2 pCt., er virkelig for haarde Betingelser. Indlod Selskabet sig paa det, vilde det efter min Formenting temmelig daarlighedsværdigt være at sige Tærv. Ja, dermed har jeg omtalt de fleste af de Punkter, som jeg mener i højeste Grad maatte tale til Gunst for, at det nu kunde blive til Alvor med denne Stump Bane. Jeg vil kun til Slutning gøre opmærksom paa, at det hele reducerer sig til 3½ Mil Bane, altsaa rent finansielt set omtrent 280,000 Kr.s Tilskud, og jeg mener, at Egnen og Byen kan i Øjeblikket ikke stille denne Sum. Jeg skal som Bevis herfor kun nævne, at Nyborg By er belastet med 9 pCt. Skat, og det synes dog, at man derved omtrent har naaet den Grænse, ud over hvilken det i det hele taget lader sig gøre at faa den Skat inddrevne, som man udskriver. Saa synes jeg heller ikke, set fra et rent finansielt Synspunkt, at det er af nogen videre Betydning — naar man overhovedet mener at sthybe Byen og dens Opvand denne Bane — om Statskassen skal ud med halv andet hundrede tusinde — eller nøjagtigere 140,000 — Kr. mere eller mindre; det er jo det hele, det drejer sig om. Ordnes Sagen saaledes, antager jeg, at vi ikke blot gerne ville have Banen, men ogsaa kunne